

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)- Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rzeźba- formy krajobrazowe	
UTH2019/AW/O/I/nst/A/A19			Sculpture- forms of landscape	
Język wykładowy		Język polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Architektura Wnętrz		
w zakresie				
Poziom studiów		Studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		Studia niestacjonarne		
Semestr / semestry		3,4		
Przynależność do grupy zajęć		Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	6 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	60[h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów			ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną			... ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku		
Jednostka prowadząca		Wydział Sztuki Architektura Wnętrz		
Koordynator		dr Bożena Klimek-Kurkowska		
Osoby prowadzące		dr Bożena Klimek-Kurkowska, mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		www.ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		bklimek.ws@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

<p>Cel kształcenia:</p>	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej. Jak również zrozumienie i poszerzenie wiedzy, doświadczeń praktycznych i intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna. Ponadto kluczowym celem w kształceniu jest umiejętność wykorzystania przez studenta zdobytej wiedzy z zakresu praktycznego budowania, konstruowania i komponowania przestrzeni w projektowaniu architektonicznym.</p>
<p>Treści programowe:</p>	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadank prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczą umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <p>Ćwiczenia na płaszczyźnie (praca w glinie)</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzina form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych. -Wykonanie kompozycji z koniecznością ingerencji modelowanych obiektów w płaszczyznę podstawy - martwa natura w płaskorzeźbie – zaznaczenie planów w realizowanej kompozycji płaskiej. <p>W kompozycjach przestrzennych problemy budowania bryły narastają kolejno podnosząc stopień trudności. np.</p> <ul style="list-style-type: none"> - sześcian o podstawie około 10, 12 cm podzielić na kilka dowolnych elementów i zbudować z nich możliwie najciekawszą, nową jakościowo kompozycję - studium natury – worek wypełniony sypekim tworzywem, obserwacja napięcia formy - kompozycja przestrzenna - obiekt „małej architektury” - studium postaci siedzącej (wys. około 30 cm) , obserwacja ogólnej formy, kierunków i proporcji - wykonanie z różnych materiałów w niewielkiej skali formy rzeźbiarskiej <p>Trzyetapowe ćwiczenie: hasła, np.: Imperium, Dom, Wojownik,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- wykonanie rysunku realistycznego np.: postaci w ruchu 2-przekształcenie realistycznego rysunku w abstrakcyjny poprzez eliminację literackości i uczynienie dominanty z maksymalnie uproszczonej formy. 3- wymodelowanie w glinie (na podstawie przekształconego rysunku) abstrakcyjnego obiektu – małej formy rzeźbiarskiej. <p>Ćwiczenia związane z poznaniem podstaw technologii warsztatu ceramicznego .</p> <p>Projekt kompozycji wieloelementowej w oparciu o wykonanie geometrycznego modułu powielanego metodą wycisku z form gipsowych mało -formatowych lub dużo – formatowych.</p> <p>Etapy realizacji ćwiczenia</p> <p>Modelowanie w glinie-odlew gipsowy – wyciskanie elementów kompozycji w glinie ceramicznej – suszenie – pierwszy wypał w piecu – szkliwienie – drugi wypał</p> <ul style="list-style-type: none"> - Temat dla zainteresowanych.: <p>Wykonanie miniatury rzeźbiarskiej w glinie ceramicznej (rzeźba pełna wys. około 25 -30 cm)</p> <p>Wykonanie kafla w glinie szamotowej o wymiarach 15x15cm z możliwością użycia szkliw i tlenków. W zakres ćwiczenia wchodzi wykonanie projektów, szkiców rysunkowych i rzeźbiarskich ujmujący problematykę technologiczną, koncepcyjną.</p>

<p>Metody dydaktyczne (kształcenia):</p>	<ul style="list-style-type: none"> – metody podające (wykład informacyjny), – metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna), – metody eksponujące (film, pokaz, katalog i wystaw, albumy z dziedziny sztuk plastycznych), – metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac rzeźbiarskich) <p>Nauczanie w zakresie kreacji indywidualnej wizji przy pomocy określonych zagadnień plastycznych: proporcja - dysproporcja, podobieństwo – różnica, abstrakcja – studium z natury, opis literacki, liryczny, geometryczny-(wykład informacyjny, ćwiczenia warsztatowe) Poszczególne zagadnienia plastyczne i technologiczne omawiane są na forum grupy lub przy jednostkowej korekcie ze studentem. Zaproponowane tematy zajęć i wykorzystywanie wybranych materiałów plastycznych w procesie dydaktycznym pozwalają zaznaczyć najważniejsze zagadnienia estetyczne, technologiczne występujące w małej formie rzeźbiarskiej czy określonej formie krajobrazowej. Wszystkie tematy ćwiczeń są zaliczane na podstawie przyjętych kryteriów :</p> <p>-zaangażowanie,- pomysłowość,- umiejętności technologiczne, świadomość użycia środków plastycznych w celu uzyskania ostatecznego efektu plastycznego, umiejętność pracy w grupie . W osiągnięciu wysokich efektów dydaktycznych pomaga odpowiednie wyposażenie pracowni np.: w piec ceramiczne, walcarki do gliny, gipsowe formy do ceramiki, kawalety, toczki, gips formierski ceramiczny, budowlany, glinę, szkliva.</p> <p>Organizowane wycieczki do galerii oraz uczestnictwo w spotkaniach z artystami organizowanych przez instytucje zajmujące się rozwojem kultury i oświaty, to ważny element wykorzystywany w procesie kształtowania się świadomości artystycznej studentów.</p>
<p>Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:</p>	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy cząstkowych ocen semestralnych.. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Posiada podstawy wiedzy dotyczącej kreowania form i przestrzeni. Zna i rozumie potrzebę intuicyjnego poszukiwania formy w procesie projektowym.	K_WG01	Pracownia artystyczna wykład	zaliczenie	Wykład, dyskusja, pytania otwarte, pytania zamknięte, praktyczna realizacja zadania
W2	Posiada niezbędną wiedzę dotyczącą rozumienia zasad kompozycji plastycznej brył i płaszczyzn, oddziaływania koloru, metod i sposobów interpretacji zapisu oraz technik interpretowania zjawisk plastycznych.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna , praktyczna realizacja zadania
W3	Posiada podstawową wiedzę i rozumie konieczność stosowania reguł geometrycznych do zapisywania i obrazowania myśli projektowej w formie opracowania technicznego.	K_WG03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza wykonanego zadania
U1	Posiada umiejętności rysunkowego, malarskiego i przestrzennego-rzeźbiarskiego interpretowania zjawisk plastycznych. Potrafi posługiwać się różnorodnymi środkami przekazu artystycznego.	K_UW01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza werbalna i praktyczna wykonywanego zadania

U2	Potrafi i zna sposoby wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta, analiza wykonanego zadania
U3	Dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych i potrafi je wykorzystywać.	K_UW03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna, korekta własna
K1	Prezentuje twórcze myślenie. Jest gotów do efektywnego wykorzystania swojej wyobraźni, intuicji i emocjonalności w projektowaniu.	K_KK01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wystąpienie na forum grupy, omówienie zrealizowanego zadania
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: np.:K_WG01 , K_WG02, K_WG03, K_UW01, K_UW02, K_UW03, K_KK01					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe	
Literatura podstawowa: 1. Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965. 2. Osęka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977. 3. Zagrodzki J. , „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984. 4. Biuletyn CRP Orońsko 5. Rocznik „Rzeźba polska” t XI: Rzeźba – „Architektura Wzajemne relacje i strategie” CRP Orońsko 2005 6. Adam Kotula,Piotr Krakowski „Rzeźba współczesna” Warszawa 1980 7. Maria Pajek,” Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsk, Orońsku 2013 8. Marta Smolińska „Puls Sztuki” Poznań 2010 9. Rocznik Wydziału Sztuki UTH w Radomiu „Arteria” nr 11/2013 10. Orońsko kwartalnik rzeźby 4(53)2003 11. Sławomir Brzoska „Rok wędrującego życia” UA Poznań 2017 12.Charles Jencks „Architektura postmodernistyczna” Arkady Warszawa 1987 13.Charles Jencks „Architektura późnego modernizmu” Arkady Warszawa 1989 14.Jarosław Kozakiewicz „Subiektywne mikrokosmologie” Warszawa 2017 Literatura uzupełniająca: Pismo artystyczne „Format” 76-77 Maciej Jurkowski +8848 – 414 album retrospektywny, Kraków 2012 Strony internetowe dotyczące rzeźby Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą , Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.	

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ...? wykładach	X	X	... [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	[h]	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	60[h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	65 [h]	X
Udział w konsultacjach	20 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	15 [h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	5[h]	X	x
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 [h]/ 1 ECTS	80h/3ECTS	60[h]/2 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	6ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi